

Bernar.
Similitu
do.

femetipsum. Id intuens D. Bernardus: Cesset, inquit propria voluntas, & infernus non erit. Vt lactucæ multæque aliæ herbæ salutare nisi mutant solum, sunt syluestres, amaræ, & inculcæ: sin autem ex vna terræ parte trãserantur ad aliam, fiunt suauis, iucundæ, & excellentes: sic homine: nisi propriam dimittant voluntatem, fiunt flagitiosi, & pestilentes, & barbari: si autem eam relinquunt, & Dei voluntati parènt, ab omni contagione im puritatis abstracti, & a seipsis auulsi omne vitæ gubernaculum tradunt diuino numini: ac magnopere curant ne obediẽtiam abijciẽtes animum perturbent, eiusque constantiam à sua sede deiciant. Id voluit Deus significare, cum dixit Abrahamo Genesis duodecimo: Egredere de terra tua, & de cognatione tua. Quibus verbis ipse statim obediuit. Huius admirabilis obediẽtiæ exemplum hac in re, & in proprij filij immolatione voluit ipse Deus clarissimis monumentis testatum consignatumque proponere hominibus, vt omnes illud imitandum perspicerent. Noluit Abrahamus sibi ipsi, sed Deo gerere voluntatem: Et quia in negotio Beth sabei multo aliter se gesserat Dauid, agnoscens flagitium suum ait Deo: Et voluntatem, nimirum meam, coram te feci. Vbi vt diximus, est nomen rach: quod & malum, & voluntatem significat. Eo vitur Ecclesiastes capite quarto, cum ait: Multo melior est obediẽtia, quàm stultorum victimæ: qui nesciunt, quid faciẽt mali. Quod potest veris: Quia nesciunt facere voluntatem, scilicet Dei, cui victimas immolant, cui deberent obedire. Reddit rationem, quare melior sit obediẽtia, quàm stultorum sacrificium: quia qui Deo parent, eius voluntatem gerunt, ac in virtutis actionem incumbunt: qui verò sacrificant contra Dei obediẽtiam, ei non gerunt voluntatem, quin potius ipsum offendunt. Regi Sauli contra Dei præceptum sacrificans dixit iustus samuel, vt est capitis 1. lib. j. Regum mandatum.

Gen. 12.
Gen. 22

1. Re. 11

Eccle. 4.

1. Re. 17

Melior est obediẽtia, quàm victimæ, & auctulare magis quàm offerre adipem arietum. Vnde seruator noster apud Lu-

cam sexto: Quid, inquit, vocatis me: domine domine, & non facitis quæ dico? Rationem cur melior sit obediẽtia, quàm sacrificium, reddidit diuus Gregorius sum mus Pontifex, quia per victimas aliena caro, per obediẽtiam verò propria voluntas maclatur. Hanc propriam voluntatem non occidit rex Assyriorem, ad quem Nahum has voces emisit: Super quem non transit militia tua, aut voluntas tua semper? Sed quia Deo non paruit, fuit ab illo grauissimè punitus. Cur Deo non parebimus, cum Christus Iesus verus Deus & verus homo ei paruirit? De illo ait diuus Paulus capite secundo epistolæ ad Philipenses, Humiliauit semet ipsum factus obediẽs vsque ad mortem, mortem autem crucis. Voluit potius vitam, quàm obediẽtiam amittere. Ac volens significare, se mortem sustinere, vt patri obtemperaret, emisit spiritum capite inclinato, est enim inclinato capitis obediẽtiæ signum. Non solum Deo, sed etiam hominibus in dignitate constitutus propter ipsum Deum parere debemus. Id negant hæretici nostri temporis, qui nec regi, nec eius ministris, quibus est rei publicæ gubernaculum commissum, voluntati obedire. Id videmus modo in Gallia Christianissimo quondam regno: nunc autem Lutheranis, Calumnitis, Zuinglistis, cæteris que huiusmodi pestibus multis in locis pleno: vbi hi hæretici relinquunt & abiciunt obediẽtiam, nec summo pontifici Iesu Christi vicario, nec Christianissimo Galliæ regi obtemperantes, nec Deo, nec rationi, cur sunt subiecti lege naturæ. Imò aduersus ipsum pium, iustum, & catholicum regem commouent & constant seditiones, concitant discordias, perant bella, edunt strages hominũ catholicorũ. O incredibilem audaciam, o impietatem deplorandam? Falsa libertatis specie cæci ac furentes homines decepti exercent publica latrocinia, & alia impia maleficia, & nefaria scelera: & in perpetua ignominia versantur. Vt in seminis est causa plantarum: sic huius pestis origo fuit impius Lutherus: cuius hæreses in officina Sathanæ conflatas in-

Luc. 6.

Gregor.

Philip. 2

Ioan. 19

Similitu
do.

fini